

عنوان مقاله:

رابطه بین کیفیت نامطلوب زندگی و رفتارهای ضد اجتماعی در کودکان شهر شهریار تهران

محل انتشار:

نهمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

اکبر غلامی - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی، شهرستان گرمسار

نرگس کمندی - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی، شهرستان گرمسار

یعقوب شربتیان - دکترای روش تحقیق، استاد راهنما و داور کشوری و استاد روش تحقیق در دانشگاه آزاد گرمسار، علوم تحقیقات و تهران مرکز

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی عوامل موثر بر رفتارهای ضد اجتماعی کودکان است. رفتارهای ضد اجتماعی شامل تخریب، خشونت، دروغگویی، سرقت و نافرمانی هستند. این رفتارها ممکن است نشانهای از اختلالات روانشناسی مانند اختلال شخصیت ضد اجتماعی، اختلال سلوک یا اختلال کم توجهی- بیش فعالی باشند. عوامل محیطی نظیر خانواده، مدرسه، دوستان و جامعه نقش مهمی در شکل گیری رفتارهای ضد اجتماعی دارند. برخی از عوامل محیطی که باعث کاهش کیفیت زندگی کودکان میشوند عبارتند از: فقر، خشونت خانگی، بدسلوکی والدین، تغذیه نامطلوب، تبعیض و بی ثباتی این عوامل ممکن است باعث تحریک یا تقویت رفتارهای ضد اجتماعی شوند. بنابراین، بهبود کیفیت زندگی کودکان میتواند گام موثری در پیشگیری و درمان رفتارهای ضد اجتماعی باشد. بر اساس منابع مختلف، عوامل موثر بر رفتارهای ضد اجتماعی کودکان را میتوان به سه دسته تقسیم کرد: عوامل فردی، عوامل خانوادگی و عوامل اجتماعی. عوامل فردی شامل ویژگیهای ژنتیکی، شخصیتی، روانشناسی و عصبی کودک هستند. برخی از این عوامل عبارتند از: نارسایی در تنظیم هیجانات، نقص توجه، بیش فعالی، ناتوانید حل مسئله، پایین بودن هوش هیجانی و اخلاقی، نارضایتی از خود و داشتن اختلالات روانشناسی. عوامل خانوادگی شامل رفتارها و روابط والدین و سایر اعضای خانواده با کودک هستند. برخی از این عوامل عبارتند از: سرپرستی ضعیف، فقدان گرما و صمیمیت، طرد و نادیده گرفتن کودک، خشونت خانگی، بدسلوکی والدین، الکل خوردن یا مصرف مواد مخدر توسط والدین، بزهکاری یا شخصیت ضد اجتماعی در اعضای خانواده. عوامل اجتماعی شامل تاثیرات محیط زندگی، مدرسه، دوستان و جامعه بر کودک هستند. برخی از این عوامل عبارتند از: فقر، تغذیه نامطلوب، تبعید و تبعض، فشار گروه همسالان، دیدگاه های منفور جامعه نسبت به کودک، نبود فرصتهای مناسب برای گسترش استعدادها و علاقمند. نتیجه گیری: بنابراین، میتوان گفت که رابطه منفی و معکوس بین کیفیت نامطلوب زندگی و رفتارهای ضد اجتماعی کودکان وجود دارد. به عبارت دیگر، هرچه کودک یا نوجوان دارای کیفیت زندگی پایینتر باشد، احتمال بروز رفتارهای ضد اجتماعی بالاتر است و هرچه کودک یا نوجوان دارای رفتارهای ضد اجتماعی بالاتر باشد، احتمال کاهش کیفیت زندگی بالاتر است.

کلمات کلیدی:

کیفیت نامطلوب زندگی، رفتارهای ضد اجتماعی، کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1842938>

